

vejelserne i forbindelse med udarbejdelsen af en konventions-tekst uden at afvente en kodifikation af Nürnberg-principperne, og konventionens art. I omfatter folkedrab, hvadenten det begås i fredstid eller under krig.

Art. II giver en nærmere definition af begrebet „folke-
drab“ i konventionens betydning, idet det fastslås, hvilke menneskegrupper konventionen beskytter, og hvilke handlinger den omfatter.

Beskyttelsen omfatter nationale, etnologiske, racebestemte og religiøse menneskegrupper. Den nærmere afgrænsning af de grupper, der beskyttes, har givet anledning til en del diskussion under konventionens udarbejdelse.

Efter det oprindelige i det økonomiske og sociale råd udarbejdede udkast omfattede bestemmelsen nationale, racebestemte, religiøse og politiske menneskegrupper. Efter et svensk forslag optoges yderligere i opregningen etnologiske menneskegrupper under hensyn til vanskeligheden ved at definere den nationale menneskegruppe, navnlig hvor gruppen ikke kan henføre sin oprindelse til en bestående national stat.

Sovjetunionen og de øvrige østeuropæiske nationer modsatte sig, at konventionen medtog politiske menneskegrupper, idet man navnlig henviste til, at denne gruppe var uden sammenhæng med de øvrige anførte grupper og desuden ikke var tilstrækkelig tydeligt afgrænset. Under den afsluttende behandling opnåedes der enighed om at følge Sovjetunionens forslag.

I art. II opregnes endvidere de handlinger, der skal være strafbare som folkedrab, idet de tilsigter en hel eller delvis tilintetgørelse af en folkegruppe.

De under a)—c) opregnede handlinger omfatter det egentlige fysiske folkedrab. Herunder medregnes dels direkte voldshandlinger, hvadenten de medfører død eller betydelig legemlig skade, dels handlinger, der påfører medlemmer af en gruppe betydelig psykisk skade, dels endelig påførelse af levevilkår, der tilsigter hel eller delvis tilintetgørelse af gruppen, som f. eks. udsultning.